

DECEMBER 6.

KEDVES HÓBORT!

Képzeld, majdnem Tódort írtam Hóbort helyett, mert itt is még teljes az izgalom.

Borival kézenfogva mentünk reggel az ablakhoz meglesni, hogy mit hozott a Mikulás. Tegnap este sámlin üldögélve fényesítettük az összetáncolt lábbelieinket. Hát igen, “holdfeljöttéig” elodáztuk a pucolást. Ameddig lehetett, csak csizmacsacsacsáztunk. Aztán szépen feldíszítettük az ablakot. Égősorokkal és piros bolyhos karácsonyi “boákkal”. Készítettünk egy csinos télapóváró tálat is, amire bőven került a reccsenős-roppanósból, meg az “igazi” pókfüttyfalvi szaloncukrokból is. Bori nagyon örült, hogy besegítettem neki, mert az előző napokban eléggé el volt havazva, épp csak a kakaófőzésre maradt ideje.

Tudod, hétvégén volt háááárom koncert, ahol a könyvet és a lemezt is bemutattuk a gyerekeknek.

Hohó! Hiszen küldünk neked is egy Mandulkás könyvet, sok téli mese van benne! Például a Mikulásról is! Az egyik történet Mancinéniről (őt láthatod a mai képen), az unokatesómról szól, aki macimániás volt, és többszáz játékmackóval élt a házikójában. Aztán egy szép napon egy furcsa gondolat jutott eszébe, és azonnal levelet írt a Télapónak, hogy segítséget kérjen tőle. (A mese többi részét elolvashatod a könyvből... nem szeretném előre kifecsegni, hogy mi is történt azután Mancikáékkal.)

Borival most épp az asztalnál ülünk, bambulgatunk ki az ablakon, és a csizmában talált finomságokat eszegetjük. Arról beszélgettünk, hogy “adni-kapni” jó. Azaz, hogy mi a nagyobb öröm, adni vagy kapni? Mert gondold csak el, milyen boldog lehet a Télapó, amikor látja, hogy örülnek a gyerekek a sok-sok ajándéknak!

Hogy lehetnénk mi is olyanok, mint a Mikulás?

Aztán rájöttünk, hogy hiszen mi meg meséket meg zenéket adunk a gyerekeknek és a felnőtteknek. Tőlük meg kapunk sok nevetést, szeretetet, ötleteket, amiből új zenék és mesék születnek. És így körbe-körbe forog a nagy jószág. Mintha kéz a kézben körtáncolnánk!

A FAGYIT kérdezted a leveledben, hogy érdemes-e kérni a csizmába... hát van egy fagyí, ami biztos, hogy nem olvad el. Téli fagyinak hívják, de szerintem nem túl jó az íze. Olyan, mintha nagyon-nagyon-nagyon elfáradt volna benne a csoki. Ha egyszer eljössz hozzám, inkább csinálók neked friss joghurtos-málnásat. Igazi jegesmáci-barát fagyit! Várom a krumplihaverokat is majd a fagyibuliba!

A zene sem maradhat ki a mikuláspakkunkból. Küldünk egy [vicces-táncos dalt](#) a Lakótelepi Télapóról, aki a házak között elvezett, és nem tudta, melyik háztetőn parkolt le a szánjával. Lovasi András is énekel benne. Délután visszautazok Pókfütyfalvára. Legközelebb már onnan írok neked!

Ha hazaértem, küldök nektek egy vadiúj télapós színezőt!
Puszi és ölelés:

MANDULKA

